Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

The Next Step

Juni - Juli - Augustus

2026 nr 2

H. Gerardus Majella Parochie
Vleutenseweg 517
3532 HK Utrecht
Telefoon 030-2931474
info@gerardusmajella.nl
www.gerardusmajella.nl
Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en Instagram onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat
Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Pastoor
Br. Johannes Elias Schneider csj.

Bankrekening
Kerkbestuur
NL 27 INGB 0000 265 993
Missie en Ontwikkeling
NL 93 INGB 0003 767 475
Leerhuis
NL 98 INGB 0000 254 821
PCI (Caritas)
NL 30 RABO 0387 5214 02

Uitgelicht

Pagina 14
Communicanten

Pagina 13
Interview met Shaira

Pagina 22
Missionaire Parochieconferentie

	Getijdengebed	Eucharistische Aanbidding & Biechtgelegenheid	Eucharistie - vieringen
Zondag	08:00 en 17:30	18:00-18:45	10:00 Hoogmis 16:00 ENG
Maandag	-	18:00-18:45	19:00
Dinsdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Woensdag	12:30 en 17:30	18:00-18:45	19:00
Donderdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Vrijdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Zaterdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00 vooravondmis

Voor actuele tijden en meer liturgische informatie, kijk op pagina ... of op de website.

Inhoud

	Pag.
Woord van de pastoor	3
Verdieping	5
Een radicale keuze	
JA voor God	
Zijn trouw wordt de onze	
Uit de Parochie	11
Parochie in Beeld	
Vanuit het bestuur	
Wie zit er naast mij in de bank?	
Communicanten	
Broedernieuws	
Vormelingen	
Secretariaat	17
Liturgische activiteiten	
Activiteitenkalender	
Personalia	
Leerhuis	**20**
English News	**21**
Geloven in praktijk	**23**
Missionaire Parochie	
Heiligenrubriek: Andreas	
De Ziekenzalving	
Diaconie	**29**
Missie & Ontwikkeling	
Kinderpagina's	**30**

Quote:
"Als je speelgoed kapot is, kun je dat gewoon naar Jezus brengen. Want Jezus maakt alles nieuw."
-Sophia (4)

Hoofdredactie

Beste medeparochianen,

De zomer staat weer voor de deur. Misschien hebben we leuke plannen, misschien gaat het leven gewoon zo door zoals altijd. Hoe dan ook, de zomer is vaak (door vakantie of door de warmte) een periode waarin we alles iets rustiger aan doen. Ik vind altijd dat er zo'n grote wijsheid zit in de seizoenen: de zomer lijkt bijna te roepen dat we even ontspannen en genieten van de overdaad, de schoonheid en alles wat de natuur ons geeft. En het is goed voor ons dat we niet altijd maar in hetzelfde tempo door blijven razen.

Maar ontspannen is een kunst. Hoe zorgen we ervoor dat we niet vervallen in een soort luie onverschilligheid, waardoor de tijd aan ons voorbij gaat en we met een onbevredigd gevoel aan het eind van de zomer terugkeren naar onze gewone bezigheden? Pater Johannes-Elias geeft in zijn 'Woord van de Pastoor' een paar mooie suggesties.

Voor mijzelf, als moeder van jonge kinderen, is de zomervakantie juist een extra drukke tijd: de kinderen gaan niet naar school, dus alle structuur en activiteiten hangen van mijn inzet af. Ook dan is het een uitdaging om ontspanning te vinden.

Dit nummer gaat over trouw en commitment. Veel kinderen gaan (of hebben) in juni hun eerste H. Communie of Vormsel ontvangen. Dat is een prachtige mijlpaal. Maar dat is niet het einde; nee, het is juist het begin! Het leven vanuit die genade van de Sacramenten, vanuit de trouw die God ons beloofd heeft, en onze trouw als antwoord daarop, daar gaat dit nummer over.

Leven vanuit die trouw is een mooie basis om te overwegen hoe we deze zomer goed kunnen ontspannen. Hoe kunnen we onze tijd vruchtbaar besteden? Hoe kunnen we luisteren naar God? Want op die manier brengen we God eer, leven we vanuit Zijn genade en gebruiken we onze wil om Zijn grote trouw te beantwoorden.

Ik wens u een mooie,
ontspannen en gezegende
zomer,

Lidwine Pouw - Buirma
Hoofdredacteur

Goede ontspanning

Beste parochianen,

We naderen weer bijna het eind van dit pastoraal jaar en de vakantietijd komt er nu snel aan. De vraag is dan altijd weer: Hoe kunnen wij daadwerkelijk op een goede en gezonde manier tot rust en ontspanning komen?

Op het geestelijk vlak wil ik ons allen een **vernieuwde blik op het Heilig Hart van Jezus** aanbevelen. We vieren dit hoogfeest dit jaar op Vrijdag 12 juni. Jezus immers zegt zelf: *"Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken."* (Mattheus 11:28). Als we in ons geloof naar Jezus kijken en zijn doorstoken hart aanschouwen, kunnen we hierin de bron van unieke liefde ontdekken en ervaren, die God voor iedereen van ons op een heel persoonlijke manier heeft. Probeer even stil te staan bij dit mysterie, dat Jezus´ Heilig Hart ook na zijn verrijzenis open en toegankelijk staat voor iedereen, dus bij uitstek ook voor jou, die bij Hem liefde, troost en innerlijke vrede wil ontvangen. En spreek dan met vertrouwen bijvoorbeeld dit mooie gebed, dat Paus Pius XII regelmatig heeft gebeden: ***"Heilig Hart van Jezus, bron van alle vertroosting, schenk vrede aan de gezinnen, troost aan de bedroefden, kracht aan de zwakken en hoop aan allen die op U vertrouwen."***

We zullen eind juni/begin juli ook een indrukwekkende tentoonstelling met lezing rond de lijkwade van Turijn in onze kerk ontvangen. Dit zal ook een mooie manier zijn, om dit mysterie van het Heilig Hart te benaderen en te ontdekken.

Daarnaast mogen ons zeker ook andere manieren van ontspanning helpen, om weer tot nieuwe kracht te komen: voldoende slaap, op vakantie gaan, het bezoek van een concert of theater, een wandeling of fietstocht in de mooie natuur, en even je smartphone offline zetten. Heel belangrijk is ook de ontspanning door goede en diepe gesprekken met familieleden of vrienden: deel gewoon je vreugde, je persoonlijke vragen of zorgen, maar vooral ook je hoop, datgene waarvoor je dankbaar bent met elkaar! En de vakantieperiode zal ook een mooi moment kunnen zijn, om door verdiepende studie of literatuur tot rust te komen. Gewoon op de bank of in de tuin zitten, met een 'bakkie' koffie/thee en van een boeiend boek genieten en je hierin laten meenemen.

Bij de broeders heeft de zomerperiode naast de ontspanning ook altijd een spannend moment, omdat dan gewoonlijk ook de nieuwe benoemingen en veranderingen plaatsvinden. We zullen dit jaar ook 3 veranderingen hebben: br. Kornelius Maria zal richting Oostenrijk vertrekken, waar hij een nieuwe benoeming heeft ontvangen (zie zijn artikel onder broedernieuws). Tegelijkertijd mogen wij een nieuw gezicht, br. Benedict Charbel, ook weer een Oostenrijker verwelkomen. Hij is door onze provinciaal als nieuwe prior benoemd en zal vooral binnen de studentenparochie werken. En br. Fabien Marie zal in de toekomst in ons studiehuis in Frankrijk bij de broeders in opleiding meewerken.

Laten we ons in ieder geval in alles wat we doen of zijn gedragen weten door HEM, die ons beloofd heeft: "Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld." (Mattheus 28:20). We kunnen in de Heilige Geest altijd naar het Heilig Hart van Jezus vluchten, om bij HEM innerlijke rust en vrede te vinden.
Gods zegen voor deze komende periode,

P. Johannes Elias Schneider
pastoor

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS MAJELLA PAROCHIE

R.K. Zorgcentrum ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gastvrij

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden
T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:
Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS EN CREMATORIUM

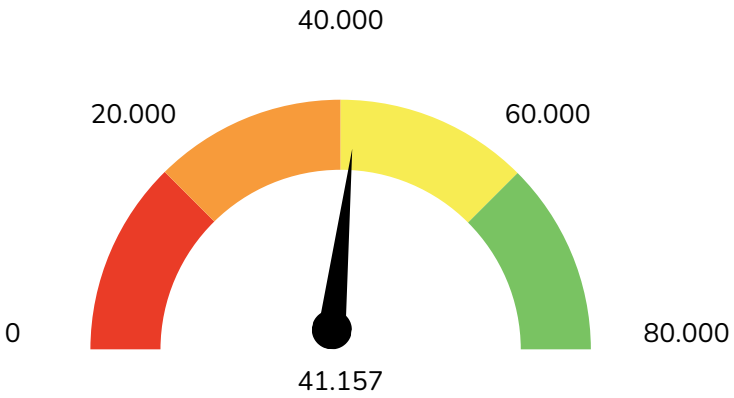
Prinsesselaan 2 • 3583 GZ Utrecht • t 030 251 56 15
www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Uw advertentie hier? Mail naar info@gerardusmajella.nl ovv “Redactie Sitio”

Tussenstand kerkbalans mei 2026

Actie Kerkbalans

Geef vandaag voor de kerk van morgen

Een radicale keuze voor God en de naaste

in Bijbels en theologisch perspectief

Br. Johannes-Elias

In de Bijbel wordt commitment nooit voorgesteld als een vrijblijvende houding. Het is een radicale, allesomvattende keuze voor God, die zich onmiddellijk vertaalt in een concreet engagement in het dagelijks leven, in liefde voor de naaste. Wanneer Jezus het grootste gebod samenvat, verbindt Hij deze twee onlosmakelijk: "Gij zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart [...] en uw naaste als uzelf" (Mattheüs 22:37-39). Deze dubbele gerichtheid vormt het hart van christelijk engagement.

Fundamentele theologie benadrukt dat geloof niet enkel een innerlijke overtuiging is, maar een existentiële overgave. Geloven betekent instemmen met Gods openbaring én het eigen leven daarop afstemmen. Deze instemming vraagt een keuze die soms ingaat tegen comfort, cultuur of eigenbelang. Zoals de h. Augustinus schreef: *"Onrustig is ons hart totdat het rust vindt in U."* Deze onrust drijft de gelovige tot een diepere toewijding.

> *Onrustig is mijn hart tot het rust vindt in U*

Een stap verder: navolging als levensstijl

Commitment in christelijke zin gaat verder dan het naleven van regels; het is een dynamische navolging van Jezus. Hij roept zijn leerlingen niet alleen om te luisteren, maar om Hem daadwerkelijk te volgen: *"Wie mijn leerling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen"* (Marcus 8:34).
Dit "een stap verder" gaan betekent dat engagement concreet wordt in daden van gerechtigheid, vergeving en dienstbaarheid. Het is zichtbaar in kleine, dagelijkse keuzes: trouw blijven waar het moeilijk is, verzoening zoeken waar conflict heerst, en solidair zijn met wie kwetsbaar is.

De kerkvaders benadrukten dit actieve karakter van geloof. De h. Johannes Chrysostomus stelde: *"Wil je het lichaam van Christus eren? Veracht Hem dan niet wanneer Hij naakt is."* Met andere woorden: ware toewijding aan God kan niet losstaan van concrete zorg voor anderen. Engagement is geen abstract ideaal, maar een levenshouding die zich vertaalt in trouw handelen. Engagement vanuit een christelijk perspectief is ook gegrondvest in de woorden: *"Maar uw ja moet ja zijn en uw neen, neen."* (Mattheus 5:37). Als wij ons echt voor iemand of een taak willen engageren, moet de ander erop kunnen steunen, dat ons JA niet gedeeltelijk wordt gegeven: Ik doe het maar voor deze keer, en de volgende keer, zien we wel of het mij dan schikt. Neen: Het ideaal zou zijn, dat wij proberen het definitief en onomkeerbaar JA van God aan ieder van ons na te streven. En toch geldt ook: *"Als wij ontrouw zijn, blijft Hij trouw!"* (2 Timotheüs 2:13)

> *Engagement is geen abstract ideaal, maar een levenshouding die zich vertaalt in trouw handelen.*

Leven in de kracht van God

Een radicale keuze en een leven van engagement kunnen overweldigend lijken. De Bijbel erkent dit en wijst daarom op de bron van kracht: God zelf. Het is niet enkel menselijke wilskracht die commitment mogelijk maakt, maar Gods genade die de mens draagt en vernieuwt.

De apostel Paulus verwoordt dit treffend: *"Ik vermag alles door Hem die mij kracht geeft"* (Filippenzen 4:13). Fundamentele theologie spreekt hier over participatie: de gelovige deelt in het leven van God. Door de Heilige Geest wordt de mens bekrachtigd om te leven volgens Gods wil. Dit perspectief voorkomt dat engagement verwordt tot activisme zonder diepgang. Het christelijk leven is geen uitputtende prestatie, maar een antwoord op een voorafgaande gave. Zoals de h. Ireneüs van Lyon schreef: *"De glorie van God is de levende mens."* De mens komt tot volle bloei wanneer hij leeft vanuit Gods kracht en liefde.

Conclusie: een integrale levenshouding

Commitment en engagement vanuit bijbels en theologisch perspectief vormen samen een integrale levenshouding. Het begint met een radicale keuze voor God, groeit in concrete en standvastige navolging van Jezus, en wordt gedragen door de kracht van Gods genade.
Deze weg vraagt moed en volharding, maar biedt tegelijk een diepe zin en vervulling. In een wereld die vaak gericht is op het eigen belang, getuigt christelijk engagement van een andere logica: die van liefde, van vervulling door zelfgave en van hoop. Het is precies in deze toewijding dat het geloof zichtbaar en geloofwaardig wordt, en daardoor ook aantrekkelijk voor anderen.

JA voor God

Karsten Setz

Verdieping

Er is een woord dat in onze tijd bijna verdacht is geworden: commitment. Het klinkt te definitief, te absoluut. Wij leven immers in een cultuur van opties. Alles moet het liefst tijdelijk en terug te draaien zijn, of het nu gaat om relaties, banen, of overtuigingen. De gedachte dat iemand zich onherroepelijk zou binden roept ongemak op. Toch staat precies dát aan het hart van het christelijk geloof.

Wat bedoelen we eigenlijk wanneer we spreken over commitment? Het moet meer zijn dan een emotioneel besluit. We kunnen ervan spreken als een antwoord op een werkelijkheid die ons overstijgt. Commitment is daarmee geen sprong in het duister. Het is een sprong in het licht. Het is een antwoord op een iets, nee, op een Iemand, die ons eerst heeft aangesproken. God neemt het initiatief. Hij roept. Hoe antwoorden wij?
Dit is het verschil tussen christelijk commitment en een arbitrair besluit. Het gaat niet om het uitoefenen van onze eigen wil, maar om het beantwoorden van een roeping. Wij kiezen niet voor God, Hij kiest voor ons. En wij worden uitgenodigd om in vrijheid te antwoorden op Zijn keuze.

De Constitutie Dei Filius omschrijft het geloof als **een daad van het verstand én de wil, gedragen door de genade.** Het is noch blind gevoel, noch louter intellectuele instemming. Het is de hele mens die zich richt op God. De theologie noemt dit de *fides qua*, dat is, het geloof waarmee wij geloven, de innerlijke beweging in ons hart. Hier raakt commitment aan iets diepers dan persoonlijke voorkeur. Wanneer iemand 'ja' zegt tegen God, is dat niet vergelijkbaar met het kiezen van een hobby of een politieke partij.

Het is een antwoord dat de hele persoon in beslag neemt. Juist als we ons helemaal overgeven, ja, zelfs onderwerpen aan de openbaring van God in het geloof, lijkt de mens haar radicale vrijheid te vinden. Het woord radicaal komt van het Latijnse radix: wortel. Een radicale keuze is dus een keuze die geworteld is, die tot op de bodem gaat. In een tijd waarin oppervlakkigheid de norm is, kan dit provocerend klinken. Maar de Kerk heeft altijd geweten dat halfslachtigheid de vijand is van het geloof. Christus zelf is hier glashelder: *"Omdat gij lauw zijt, noch warm noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen"*.

Dit betekent niet dat commitment eenvoudig is. Integendeel. We weten allemaal dat geloof een worsteling kan zijn, dat twijfel en duisternis bij het geloofsleven horen. Denk aan de donkere nacht van de heilige Johannes van het Kruis, of aan de innerlijke strijd van de heilige Moeder Teresa. Maar juist in die worsteling toont zich de kracht van een commitment dat dieper gaat dan gevoel. Geloof is geen emotie, het is de uiting van het verstand en de wil die standhoudt als elke troost wegvalt.

> *Commitment gaat niet om het uitoefenen van onze eigen wil, maar om het beantwoorden van een roeping.*

Waarom zou iemand dit commitment aangaan?

Is het christelijk geloof geloofwaardig genoeg om er je leven aan te verbinden? Het antwoord ligt niet ten eerste in sluitende bewijzen, hoewel deze behulpzaam kunnen zijn, maar in wat John Henry Newman de "convergentie van waarschijnlijkheden" noemde: het samenkomen van talloze aanwijzingen die samen een overtuigend geheel vormen. De historische betrouwbaarheid van de Evangeliën, het getuigenis van de martelaren, de intellectuele traditie van de heilige Augustinus tot aan Ratzinger, de ervaring van miljoenen gelovigen door de eeuwen heen, de schoonheid van de liturgie, de vruchten van heiligheid: dit alles vormt een web van geloofwaardigheid dat de rede niet dwingt, maar wel uitnodigt. En het is die uitnodiging die om een antwoord vraagt.
Pascal zei het op zijn eigen, onnavolgbare manier: "Het hart heeft zijn redenen, die de rede niet kent."

Maar als commitment binding is, is zij dan niet het tegendeel van vrijheid?

Hier raken wij aan een cruciaal punt, dat door Pinckaers met grote helderheid is blootgelegd. Hij onderscheidt twee fundamenteel verschillende opvattingen van vrijheid die de hele westerse geschiedenis doortrekken, en die bepalen hoe wij naar commitment kijken.

De eerste noemt hij de liberté d'indifférence, de vrijheid van onverschilligheid. Dit is de opvatting die sinds de late middeleeuwen (mede door William Ockham) dominant is geworden en die vandaag de dag als vanzelfsprekend geldt. Vrijheid is hier niets anders dan de naakte mogelijkheid om te kiezen: ja of nee, dit of dat, zonder enige innerlijke gerichtheid. Hoe meer opties openstaan, hoe vrijer de mens. Iedere binding is in deze visie een inperking van de vrijheid: een optie die wegvalt. De morele wet wordt een extern gebod dat de vrije wil beknot. Commitment wordt een bedreiging.

Maar Pinckaers laat zien dat dit niet de oorspronkelijke christelijke visie is. Hij herontdekt, met Thomas van Aquino en de kerkvaders, een veel rijkere opvatting: de liberté d'excellence: de vrijheid tot voortreffelijkheid. In deze visie is vrijheid niet de kale mogelijkheid om te kiezen, maar het vermogen om het goede te doen en daarin te groeien. Vrijheid is hier geen startpunt dat door iedere keuze kleiner wordt, maar een dynamiek die door oefening, deugd en genade toeneemt.

Denk aan een pianist. Een kind dat voor het eerst achter de piano zit, heeft in zekere zin alle opties: het kan willekeurig iedere toets aanslaan. Maar het is niet vrij om muziek te maken. Die vrijheid komt pas door jarenlange oefening, discipline en toewijding. De "beperkingen" van het oefenen hebben hem niet onvrijer gemaakt, maar de mogelijkheid gegeven om goed te kunnen spelen.

Wie dit inzicht tot zich laat doordringen, ziet commitment in een geheel nieuw licht. Binding aan Christus is geen verlies van opties. Het is het betreden van een ruimte waarin de diepste menselijke vermogens tot liefde, waarheid, goedheid, en schoonheid tot bloei komen.

Dit is de geleefde ervaring van de heiligen, en het is de belofte van het Evangelie zelf: "Ik ben gekomen opdat zij leven mogen bezitten, en wel in overvloed". Wie zijn leven verliest, zal het vinden.

Dit is geen 'ja' dat je één keer uitspreekt en vervolgens vergeet. Iedere dag opnieuw worden wij geroepen om ons 'ja' te vernieuwen, te verdiepen, te laten zuiveren.

De vraag is niet óf wij worden geroepen. De vraag is of wij de moed hebben om te antwoorden.

Zijn trouw wordt de onze

Gabriella Buirma

Wat een onvoorstelbaar groot geschenk is het nieuwe leven dat God ons schonk na Zijn dood en verrijzenis. Als we daarover mediteren kunnen we overvallen worden door een duizelingwekkend groot ontzag, te mogen delen in het leven van en de liefde tussen de Vader en de Zoon in de H. Geest. God is Zijn beloften nagekomen, die Hij vanaf het begin aan ons gedaan heeft en dit Verbond blijft gelden voor alle tijden. Wat een trouw!

Wat een liefde en wat een *commitment*, of *engagement* zouden we nu zeggen. Hij biedt ons dit leven en deze trouw aan en laat ons volledig vrij om van onze kant erin mee te gaan of niet.

De herkomst van het woord *commitment* (het Latijnse cum = samen en mittere = sturen/zenden) impliceert dat het hier niet om vrijblijvendheid gaat. Wanneer je samen uitgezonden wordt voor een missie, is een *engagement* onontbeerlijk; een 'zich verbinden' (van het Franse *engager*).

Besmet door de haast

In het voorgaande artikel lazen we al hoezeer dit laatste, het zich verbinden, onder druk is komen te staan in onze maatschappij en hoezeer de duurzame verbintenis plaats heeft gemaakt voor vluchtigheid, oppervlakkigheid, tijdelijkheid. Een soort geestelijke 'aquaplaning', waarbij de 'grip' op en mogelijkheid tot ontdekking van diepere betekenissen, belevingen en inzichten gemakkelijk verloren gaat, omdat er overheen wordt 'gevlogen'. En als we niet uitkijken worden we, of we willen of niet, allemaal wel wat besmet met deze haast, onrust en oppervlakkigheid. Alles lijkt er van doordrongen te zijn.

Toch weten we, en blijkbaar verlangt men daar ook naar, gezien het grote aanbod van retraites ook buiten de Kerk, dat enkel daar waar rust en duurzame betrokkenheid bestaat, pas echt iets kan groeien.
Het 'wortelen' in relaties of vriendschappen, door alle ups-en-downs heen, kan enkel door duurzame wederzijdse toewijding; een dagelijks kiezen voor elkaar, de rode draad door de Marriage Course.
De natuur laat het zien: een plant die alsmaar verpot wordt, krijgt nooit de kans om echt te wortelen. Uiteindelijk zal hij klein blijven of zelfs doodgaan.

Een dagelijks, actief 'ja'

Elke vorm van verbintenis die uit vrije wil en met overleg aangegaan wordt, is een bewuste keuze. Hoewel niet elke verbintenisvorm een even duurzame betrokkenheid vraagt (bijvoorbeeld een afspraak of een werkcontract, vrijwilligerswerk, lidmaatschap of studie), wordt er toch engagement verwacht.
De duurzame, blijvende engagementen die in beginsel voor het hele leven zijn, zoals huwelijk, priesterschap, religieuze leven, vragen een volledige toewijding als antwoord op een geroepen zijn door God, en dus om een dagelijks 'ja'.

God respecteert te allen tijde onze vrije keuze, maar blijft ons uitnodigen, ook bij minder lange verbintenissen (werkcontract, vrijwilligerswerk, lidmaatschap of studie), om te kiezen wat ons uiteindelijk mogelijkheden biedt Hem beter te leren kennen en daardoor die diepe, radicale vrijheid, die ons helpt te wortelen, te ontdekken, juist door overgave en toewijding.

Oefenen om te luisteren

Kunnen we iets doen om er achter te komen wat ons kan helpen echt vrij te worden?
Het houden van gewetensonderzoek blijft een beproefde manier om onszelf te bevragen. Net als de Ignatiaanse onderscheiding van de geesten, die kunnen helpen bij het gericht **zoeken naar de beweegredenen van onze keuzen. Door ons te oefenen in het luisteren kunnen we groeien in het herkennen van hoe God ons bijstuurt.**

Dit lijkt misschien makkelijker gezegd dan gedaan; deze vaardigheden vragen enige oefening. Toch zijn ze haalbaar en oefening baart kunst.

Vaak horen we bij het maken van keuzes over het 'volgen van je hart', of je 'intuïtie'. Zeker kan dit betrouwbare richting aanwijzingen geven, mits intuïtie herkend wordt als wat ze werkelijk is, want wordt ze niet gemakkelijk verward met het wispelturige, meer oppervlakkige voelen? Newman spreekt over intuïtie als een synthese van verstand, ervaringen en diep voelen/(ge)weten. Dit veronderstelt een behoorlijk geoefend zijn in het luisteren naar onszelf: wat zegt mijn verstand, wat leren mijn ervaringen mij op dit gebied, wat zegt mijn diepe gevoel en mijn geweten, dat dus ook verondersteld wordt gevormd te zijn. Gebed, tijd nemen om te onderscheiden, niet te snel beslissen, heroverwegen, toetsen aan de inzichten van de leer van de Kerk en van mensen die we vertrouwen en die hebben laten zien verstandige keuzes te maken, kunnen daarbij richting aangeven.

Het diep luisteren, onontbeerlijk daarbij, begint verrassend genoeg eerst bij onszelf. Het luisteren naar wat er in ons beweegt, leert ons veel over hoe we naar elkaar en naar God luisteren.

Een praktische oefening

Laten we een praktische oefening belichten om beweegredenen te achterhalen bij het maken van keuzes. Deze komt uit het domein van de Verbindende Communicatie, maar opvallend genoeg heeft Evagrius Ponticus, een woestijnvader uit de vierde eeuw, al bijna dezelfde oefening voorgeschreven als remedie tegen gedachten, die ons belemmeren Gods leiding te herkennen.

Hij schrijft in zijn boek 'Antirrhetikos' over het herkennen en tegenspreken van gedachten die niet van God komen. Die moeten eerst als zodanig herkend worden. Het zijn van die gedachten, die de huidige psychologie ook wel 'irrationele' of 'niet realistische' gedachten of ideeën noemt.
Bijvoorbeeld: 'Ik moet dit of dat doen, anders hoor ik er niet bij', 'Het lukt mij toch nooit', 'Ik ben niets waard', of 'Ik doe het toch beter dan anderen'... Het is eigenlijk vrij eenvoudig om te bepalen waar een dergelijk idee vandaan komt, door de vraag te stellen of dit echt klopt; echt naar waarheid is:
Is het echt zo dat 'ik niets waard ben', of 'er niet bij hoor als..' enz.? Nee? Dan blijkt het een leugen, die we kunnen tegenspreken en wel **hardop!**, door de kloppende versie te laten klinken die strookt met de waarheid. Bijvoorbeeld: 'Ik hoef niet dit of dat te doen om erbij te horen. God houdt van mij zoals ik ben', 'Ik hoef dit of dat niet meteen perfect te doen; van fouten mag ik leren'. Het hardop uitspreken van deze ware versie verandert iets in ons hart en in onze geest, en laat de leugenachtige gedachte vervagen. De leugen druipt af.
Het interessante is, dat de huidige neurolinguïstiek kan aantonen dat er inderdaad iets in het brein verandert bij deze oefening. Evagrius wist het al! En niet alleen het brein verandert: ons hart, onze geest en onze relatie met God. Die veranderingen zijn echter niet meetbaar, maar wel in innerlijke rust en vrede te herkennen.

Vrij om het goede te doen

Het opschrijven van gedachten bij het maken van keuzen kan concreet helpen om steeds vrijer te worden en helderheid te krijgen in wat ons tegen- of juist vasthoudt en kan ons dus, zoals Thomas van Aquino zegt, leiden naar het vermogen om het goede te doen en daarin te groeien.

Wie weet ontdekt u zo'n leugenachtige gedachte achter een beweegreden om iets wel of niet te doen. Volg de remedie van Evagrius, om de ware versie van de eventuele achterhaalde leugen vaak en hardop te laten klinken.

Welke verlangens legt God diep in uw hart, wat doet u graag om dienstbaar te zijn, waarin kunt u groeien als persoon, en wat geeft u diepe vreugde?

Misschien ontdekt u iets waar u nog niet eerder aan gedacht had en waar u zich wellicht voor een tijd aan zou willen verbinden, met de gedachte in het achterhoofd een kans aan te grijpen om te 'wortelen' in de vrijheid van dat nieuwe Leven, dat God u schonk.

Parochie in beeld

Vanuit het bestuur

Raymond Hoogeveen

Beste medeparochianen,

In deze editie van Sitio staan de sacramenten centraal. In onze parochie hebben wij de afgelopen maanden met vreugde gezien hoe kinderen en jongeren zich hebben voorbereid op hun Eerste Heilige Communie en het Vormsel. In juni zullen de eerste communicanten en vormelingen deze sacramenten voor het eerst ontvangen. Ook mochten wij met Pasen volwassenen verwelkomen die door het Doopsel, de Eucharistie en het Vormsel volledig in de Kerk zijn opgenomen. Dat zijn bijzondere momenten van genade voor onze hele geloofsgemeenschap.
Toch is het ontvangen van een sacrament niet het eindpunt, maar juist een nieuw begin. In de sacramenten raakt God ons leven aan en nodigt Hij ons uit om verder met Hem op weg te gaan. Na de Eerste Communie klinkt de vraag hoe wij Jezus een blijvende plaats geven in ons hart. Voor de meeste parochianen zal de eerste communie of het vormsel al even geleden zijn. Iedere zondag mogen wij met vreugde in de Eucharistie samenkomen en worden we door God aangeraakt. Juist daarin schenkt Christus ons kracht en blijft Hij aanwezig in ons leven.
Elke dag opnieuw krijgen we de kans om open te staan voor Gods genade. Elke dag opnieuw mogen we ‘ja’ antwoorden op Gods plan voor ons. Onze ja hoeft er niet alleen te zijn in de grote momenten maar juist in de dagelijkse kleine dingen. Daardoor is er altijd ruimte om te groeien in ons geloof. Er is geen eindpunt. En die weg van groei kan beginnen wanneer wij als leerling van Christus hem om hulp vragen om in ons leven te komen en ons geloof te laten groeien.

Die groei vraagt naast geloof; tijd, gebed en de steun van een gemeenschap. Daarom is onze parochie zo belangrijk: een plaats waar wij samen vieren, elkaar bemoedigen en Christus beter leren kennen. Als bestuur zijn wij ongelofelijk dankbaar voor de inzet van vrijwilligers, pastorale krachten en parochianen van jong tot oud, die onze gemeenschap levend houden.
Laten wij bidden voor allen die dit jaar een sacrament ontvangen. Moge het geloof in hen groeien en vrucht dragen, en moge Gods genade ook ons telkens opnieuw vernieuwen.

Voor mij is dit artikel wel een eindpunt. Mijn termijn als parochiesecretaris loopt af en
ik blijf geen lid van het kerkbestuur. Uiteraard blijft u mij wel gewoon zien in de
parochie.

Namens het parochiebestuur wensen wij u een gezegende en inspirerende tijd toe.

Raymond Hoogeveen

Wie zit er naast mij in de bank?

Shaira Joemann

Shaira is gedoopt tijdens de afgelopen Paaswake. Ze deelt met ons de weg die zij met God gegaan is. Of liever gezegd - de weg die God met haar gegaan is.

Tijdens de paaswake op 4 april 2026 ben ik gedoopt. Mijn naam is Shaira Maria Joemman geboren in 1968 te Utrecht. Graag wil ik vertellen hoe ik het heb mogen ervaren.

Er was een tijd in mijn leven waarin ik zoekende was. Aan de buitenkant leek misschien alles normaal, maar van binnen voelde ik leegte, onrust en een verlangen naar iets dat groter was dan mezelf. Ik probeerde zelf richting te geven aan mijn leven, maar diep vanbinnen wist ik dat ik God nodig had. Langzaam begon God aan mijn hart te werken. Soms door kleine momenten, soms door gesprekken, aanbidding, Bijbelteksten of situaties waarin ik voelde dat Hij dichtbij was. Hoe meer ik Hem begon te zoeken, hoe meer ik besefte dat Hij mij al die tijd had gezocht.
Een vers dat mij diep raakte was:
"Kom naar Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven." Matteüs 11:28

Ik begon te begrijpen dat Jezus niet alleen een verhaal of religie is, maar werkelijk leeft en mensen verandert. Hij liet mij zien dat ik niet perfect hoefde te zijn om bij Hem te komen. Zijn liefde, genade en vergeving zijn groter dan mijn fouten en verleden.

De keuze om mij te laten dopen kwam niet uit traditie of druk van anderen, maar uit overtuiging. Ik wilde mijn oude leven achterlaten en in publiek getuigen dat ik Jezus wil volgen. Mijn doopsel was voor mij een nieuw begin, een moment waarop ik bewust zei: "Heer, mijn leven behoort U toe."
Toen ik gedoopt werd, voelde ik vrede, vreugde en vrijheid. Niet omdat al mijn problemen verdwenen waren, maar omdat ik wist dat ik niet langer alleen was. God had mij geroepen, aangenomen en een nieuw leven gegeven.

Vandaag blijf ik groeien in geloof. Ik leer nog elke dag, maar één ding weet ik zeker: God verandert levens. Hij heeft ook mijn leven veranderd. Zijn roep was altijd al aanwezig, ik moest alleen leren luisteren.
En als God mij heeft kunnen aanraken, geloof ik dat Hij dat ook kan doen voor anderen.

Voorbereiden op de Eerste H. Communie

Uit onze parochie mochten 15 kinderen zich dit jaar weer voorbereiden op de Eerste H Communie – 10 jongens en 5 meisjes. Ieder jaar echt weer een groep kinderen waarmee je op weg gaat – die je beter leert kennen en de kinderen die als het goed is Jezus beter leren kennen! Ik vind het mooi dat we mee-leren en vieren met het kerkelijk jaar - we maken een Palmpasenstok, leren over Pasen en Pinksteren en bidden de kinderkruisweg op Goede Vrijdag. Communievoorbereiding is eigenlijk gewoon leren meedoen met de grote mensen in de kerk en geen 'strippenkaart' van 10 lessen die je volmaakt. Op de vrijdagavonden (tijdens de Thomasclub) worden er spelletjes gedaan, geknutseld en ook samen gebeden – liefst gaan we voor dat laatste even naar de kapel om echt dicht bij Jezus te zijn. Dat is voor sommige kinderen wel wennen: even echt stil worden en proberen te luisteren naar wat Jezus jou wil zeggen en ook gewoon dankbaar te zijn voor alles wat je mocht ontvangen. Is ook wel te begrijpen na een weekje school en de moeheid die er dan uitkomt. Maar ja – het is niet zomaar iets – Jezus zelf mogen ontvangen in de H. Hostie – daar mag wat tegenover staan en daar zijn ze oud genoeg voor! En dus is er ook echt tijd voor een Bijbelverhaal, uitleg en werken in je werkboek. En dan komen soms de vragen: Heeft God de dino's dan ook geschapen? Was de steen al weg toen Jezus ging verrijzen? Maar ook vragen over of een priester echt niet mag zeggen wat je hebt gebiecht. En over wanneer dan je tweede Communie is . Het was een dynamische groep dit jaar, dus het is extra prachtig om op Sacramentsdag dan met al deze kinderen deze speciale ontmoeting van Jezus met hen te vieren!

Marieke Goes

Broedernieuws

Br. Kornelius-Maria

Toen ik enkele weken geleden begon met het opruimen van mijn kamer in Utrecht, kwam ik allerlei kleine herinneringen tegen: een foto, een kaartje, een notitie van een gesprek. Kleine fragmenten van vijf jaren in de Parochie van de Heilige Gerardus Majella. Daarbij moest ik denken aan een gedachte van Dietrich Bonhoeffer: dat ons leven vaak fragmentarisch lijkt, alsof het uit losse stukken bestaat die wij zelf niet helemaal kunnen overzien.

Het leven van een broeder lijkt van buitenaf soms ook zo fragmentarisch. Wij worden gezonden van de ene missie naar de andere. Iets eindigt, iets nieuws begint. Eerst was er voor mij een jaar in Enschede, daarna een jaar in Leuvenheim. De weg ging verder via andere plaatsen, voordat ik zeven jaar in Den Haag mocht wonen en uiteindelijk vijf jaar in Utrecht — waarvan twee jaar als parochievicaris en drie jaar als uw pastoor. Wanneer je terugkijkt, zie je vaak vooral losse stukjes van een weg die verdergaat.

In dat leven mocht ik veel mensen leren kennen. Mensen met wie je een stukje van de weg mag gaan, met wie je bidt, samenwerkt, viert en spreekt. En tegelijk hoort daar ook steeds weer afscheid bij. Dat is niet altijd gemakkelijk. Want juist de ontmoetingen met mensen maken een plaats tot een thuis.

En toch geloof ik niet dat die stukjes zomaar losse brokstukken zijn. Elk fragment heeft zijn plaats in een groter geheel. Iedere ontmoeting, iedere vreugde, iedere moeilijkheid en ieder gesprek draagt iets in zich van Gods goedheid, die gedeeld wil worden met de mensen om ons heen.

Juist daarom kijk ik met grote dankbaarheid terug op mijn jaren in Nederland. De mensen die ik mocht ontmoeten en de broedergemeenschappen waarmee ik mocht leven en werken, hebben mijn leven verrijkt. Ik heb hier veel ontvangen: vertrouwen, vriendschap, geloof en betrokkenheid. Dat alles heeft mij niet alleen gevormd als priester en broeder, maar ook als mens.
Sommige momenten waren licht en vreugdevol. Andere momenten hebben mij juist mijn grenzen doen verkennen. Maar ook daarin lag iets kostbaars verborgen. Vaak zijn het juist de moeilijke stukken van de weg die ons dichter brengen bij ons eigenlijke levensdoel: leren leven vanuit Gods genade en vertrouwen.

Nu breekt opnieuw een nieuw hoofdstuk aan. Na vijfentwintig jaar in het buitenland mag ik terugkeren naar mijn moederland Oostenrijk. Ik zal gaan wonen in ons prioraat in Marchegg, niet ver van Wenen. Daar zal ik de broeders helpen in het parochiewerk, maar vooral mag ik mij richten op mijn verdere vorming en opleiding, om retraites te begeleiden en mensen geestelijk beter te kunnen begeleiden op hun levensweg.

Daarom wil ik u allen hartelijk danken. Veel van wat wij samen hebben beleefd, lijkt misschien klein en fragmentarisch. Maar juist al die stukjes samen maken langzaam iets zichtbaar van een groter geheel: de weg van een aan God toegewijd leven, waarop Hij zelf onze losse fragmenten samenbrengt en draagt.
Met grote dankbaarheid draag ik u allen mee in mijn gebed.

Broeder Kornelius-Maria Melter, CssJ

3 Vormelingen aan het woord

21 juni is de grote dag! Wat betekent het voor jou dat jij het vormsel gaat doen?

Ik ben 12 jaar en ik doe dit jaar mijn vormsel. Ik vind het heel bijzonder om me hierop voor te bereiden. Tijdens de bijeenkomsten leer ik meer over God, de Heilige Geest en wat het betekent om echt katholiek te zijn. Ik vind het ook gezellig om samen met andere kinderen hierover te praten en activiteiten te doen. Voor mij voelt het vormsel als een nieuwe stap dichter bij Jezus.
Alejandro

Ik doe het Vormsel omdat ik een sterke en goede band wil krijgen met zowel God als de kerk. Ook omdat de Heilige Geest dan in mij komt, voor altijd. Dan hoef ik me geen zorgen te maken.
Tijdens de voorbereiding heb ik veel geleerd en ik heb ook vrienden gemaakt. Maria en Vincent leren ons goede dingen zodat we beetje bij beetje dichter bij het Vormsel komen.
Marinka Soetanto

Met de Vormselgroep hebben we om de twee weken op vrijdag een les over bijvoorbeeld de vraag ‘Waarom wil jij het H Vormsel ontvangen?’ Maar ook leren we dingen over de Sacramenten en over belangrijke dingen in de Kerk. Er worden dan ook allerlei vragen gesteld door ons als tieners. Soms is er op zondag ook tienerzondag – dan heb je altijd catechese. Dit jaar ging dat over de sociale leer van de Kerk. Daarna hebben we dan een leuke of iets minder leuke activiteit. Zo zijn we laatst gaan boulderen (een soort klimmen) wat ik heel leuk vond en zo hebben we altijd wel iets om te doen. Zo leren we elkaar ook beter kennen. Groetjes Edith

ACTIVITEITENKALENDER

Juni

5 juni
1e H.Communievoorbereiding
Leerhuis 18:45-20:00u

6 juni
Vormelingendag Bisdom

7 juni
1e H. Communie Feest

5+12 juni
Heilig Vormsel Voorbereiding
Leerhuis 18:45-20:00u

12 juni
Thomasclub
Leerhuis 18:45-20:00u

==========

Communicantjes op 7 juni:

Vesper van Amsterdam
Joachim Bangma
Lucas Diris
Alex Gaspar
Helena Hoogeveen
Maximo Perez
Abe van de Peppel
Chloé Plomp
Chiara Pouw
Tobias Pouw
Antony Putra
Matteo de Rooij
Sofia de Rooij
Johannes Valk
Noah Varghese

H. Vormsel op 21 juni:

Alejandro Escartin
Isabella Findlay
Danique Gijsbers
Edith Goes
Vivian Goes
Anton Kanu
Anna Pouw
Marinka Soesanto
Jesse Vergeer
Marcus Visschers

vervolg juni

14 juni
Gezinszondag

14 juni
Majella-Cat
Leerhuis 12:00-13:00u

21 juni
Heilig Vormsel Feest

26 juni
Thomasclub
Leerhuis 18:45-20.00u

28 juni
Majella-Cat
Leerhuis 12:00-13:00u

Juli

4 juli
Vrijwilligersdag

11 juli
Mannenontbijt

Tienerzondag
11/12 juli kamperen

Liturgische activiteiten

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag.

7	juni	**Allerheiligst Sacrament**
12	juni	**H. Hart**
24	juni	**Geboorte H. Joh. De Doper**
29	juni	**HH Petrus en Paulus**
30	juni	**Kerkwijding**
3	juli	H. Tomas
9	juli	Martelaren v. Gorcum
22	juli	M. Magdalena
23	juli	H. Birgitta
6	augustus	Gedaanteverandering
15	augustus	**Maria ten Hemelopneming**

Aanbidding

Tijden van de dagelijkse aanbidding zijn te vinden in de omslag. Bij de Roze Zusters, “Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijddurende Aanbidding”, is in het klooster “het Cenakel” (St. Willibrordus-straat 34, Utrecht) altijddurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week in het klooster: info@gerardusmajella.nl.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.
Op zondag van 09:30-09:45 uur.

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturae.
- Kinderkoor zingt een paar keer per jaar, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistie-vieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast, dan bent u er meteen.

Personalia

Gedoopt

28 maart 2026 (Aloysiuskerk)
Pippa Victoria Johanna Laurentius
Ouders: Anne-Sophie Laurentius en Albert-Jan Boontje

18 april 2026
Shaya Sienna Maria & Djayvian Dyvaine Daniel Delano de Jong
Ouders: Sharon Steward en Darryl de Jong

23 mei 2026
Tiemen Johannes Gabriel Klink
Ouders: Pauline Buirma en Maarten Klink

Initiatie-sacramenten toegediend op 4 april 2026 aan:

Sandy Jacoba Martine Dronkers
Shaira Maria Joemman
Berend Sjoerd Reinder Franciscus Menkveld
Sandor Garcia Jean-Baptiste Schalkwijk

Overleden

27 februari 2026
dhr. A. Stekelenburg
(82 jr)

10 maart 2026
dhr. G.A. Kreugel (86 jr)

18 maart 2026
mw. E.M.H. (Bep) Jansen-Nefkens (91 jr)

28 maart 2026
mw. R.E.G. Kwarten (30 jr)

13 april 2026
mw. G.B.M. Velt-Niels
(85 jr)

11 mei 2026
mw. Antonia Gerarda Lemmers – Witte
(106 jr)

18 mei 2026
Mgr. A.M.J. Mensink
(92 jaar)

Colofon

Uitleg SITIO
'SITIO' betekent 'Ik heb dorst' (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie
Lidwine Pouw (hoofdredactie), Maria Spruit (vormgeving), br. Johannes Elias c.s.j., Pauline Klink, Gabriella Buirma, Marian Willems, Marianne Rozendal, Karsten Setz en Remco Bangma.

Verspreiding
Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten
Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties
Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur: raymond.hoogeveen@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio
De volgende Sitio verschijnt op 1 september 2026. U kunt uw kopij uiterlijk op 20 juli 2026 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen: info@gerardusmajella.nl

Leerhuis

Het aanbod voor geloofsverdieping van het afgelopen jaar is gevarieerd geweest, en het is nog niet voorbij, want er staan nog drie mooie momenten op de agenda.

Sycamore

Er waren acht avonden en een hele dag van de Sycamore-cursus, voor hen die zich meer wilden verdiepen in het katholieke geloof, zowel voor nieuwkomers als voor 'oude getrouwen' die zich weer wilden laten inspireren, ja, ook door de nieuwkomers. Het samen praten over geloofszaken blijkt enorm verdiepend te zijn voor je eigen geloof en geschikt om nieuwe ontdekkingen te doen. Na de zomer gaan we hier mee door. Zodra de data gekozen zijn, leest en hoort u ervan.

Johannes Academie

Op de Johannes Academie avonden konden we van de tijdloze wijsheid van verschillende Kerkvaders en kerkleraren leren. Of het nu gaat om Thomas van Aquino, Gregorius de Grote, Catharina van Siena, Origenes, Teresa van Avila of Bernardus van Clairveaux, in de spirituele erfenis van al deze heiligen zit veel kostbaars, ook voor ons vandaag.

Op **13 en 27 juni volgen nog twee zaterdagochtenden over 'leren bidden met Teresa van Avila'.** Aan de hand van een mooie en waarheidsgetrouwe film over haar leven en uitleg door p. Bernhard Maria worden we door haar in onze relatie met Jezus geholpen.

En op **dinsdagavond 16 juni zal Michiel Peeters over de H. Henry kardinaal Newman** vertellen, deze grote heilige kerkleraar, die in vergelijking met de bovengenoemden, nog maar kort geleden leefde!

De reacties over de voorbije avonden en ochtenden waren zo enthousiast en het erfgoed is zo rijk dat besloten is om na de zomer hier dieper op in te gaan. Zodra hierover meer bekend is, hoort en leest u wat er wanneer aangeboden wordt.

Ook al is het verrijkend en ook onontbeerlijk om het geloof gezamenlijk of onder begeleiding te verdiepen, voor allen die de komende maanden hun dorst naar verdieping verder willen lessen, hieronder enkele lees- en kijktips:

- Innerlijke rust, van Jacques Philippe. Dit boekje leert ons om de barrières voor onze omgang met God (dagelijkse zorgen, faalangst, vrees om te lijden) te overwinnen en zo de innerlijke rust te verkrijgen.
- Catholicism series van Robert Barron: Catholicism Screening - Episode 1 (Daarna zijn de volgende afleveringen te zien).
- Film - The Real Presence: The Mass (The Real Presence: The Mass - YouTube).
- The Bible in 10 Minutes (feat. Fr. Mike Schmitz).
- Catholic Mass 101: Learn Every Part of the Mass and What It Means (w/ Fr. Mike Schmitz.).
- The Chosen, te zien op watch.thechosen.tv. Een serie over het leven van Jezus en Zijn leerlingen.
- App 'Luistert naar Hem': Door Pater Bots iedere dag de lezingen voorgelezen met een meditatie erbij. Gratis te downloaden in de app store van jouw apparaat.

Growing Together In Faith

Ngawara 'Penelope' Highet Dekelver

Our English Speaking Community

In the Gerardus Majella Parish in Utrecht, the English-speaking community gathers each Sunday afternoon at 4pm for Mass. We are a small but growing community, made up of families from different countries and backgrounds, all seeking a shared place of faith and belonging within the wider parish.
As a relatively young community, much of our focus has been on building strong foundations, especially for our children. Preparation for the sacraments, including First Communion, is carried out with care and dedication by our catechists and volunteers. From conversations with members of the core team, what stands out most is the way relationships, continuity, and a sense of belonging are quietly taking shape alongside the formal preparation itself.

"Don't settle for less."
Pope Leo XIV, encourages young people to reject mediocrity and seek holiness, truth, and authentic joy in Christ.

First Communion: A Shared Journey of Faith

First Communion preparation in our community takes place every two years, with recent groups in 2023 and 2025, and the next planned for 2027. This rhythm has naturally created a shared journey for families, allowing children and parents to grow together through a focused and supported period of preparation.

Speaking with those involved in the most recent group, there is a consistent sense of encouragement in how the children engage with the process—learning about the Mass, preparing for First Confession, and growing in their understanding of the Word of God and the Lord's Prayer.

What also becomes clear is how this early formation continues beyond the sacrament itself. Many children remain connected through small but meaningful roles in parish life, whether by joining the choir, helping with welcoming, or assisting with coffee and tea after Mass.

"*It makes me very happy to see the children continue asking questions and showing their interest in the Church, and to see them keep growing throughout the preparation journey.*"
— Valerie Bingham

Bosco Youth: Growing in Faith and Friendship

"There is a lot of enthusiasm amongst these children, and a real energy in the way they take part in the life of the parish."

— Jyothi Corea

"The young people show a real desire to learn more about God and His Church, and about what is expected of them as young Catholics"

-Gabrielle Dupigny

One of the most encouraging developments in our community has been the growth of the **Bosco Youth group**, for young people aged 12 to 17. The group currently includes 13 young people preparing for Confirmation over the next two years, many of whom first joined during their First Communion journey.

There is a strong sense of enthusiasm among them, not only in their preparation, but also in their willingness to take part in parish life—helping with practical tasks, contributing to the choir, and gradually taking on more responsibility within the community.

At the same time, there is a growing curiosity and openness to faith itself, with young people asking questions and wanting to understand more deeply what it means to live as young Catholics today.

Alongside this, Bosco Youth also provides something equally important: a space of friendship and belonging. For many, this sense of community is what allows faith to take root in a natural and meaningful way. After Confirmation, the young people are invited to continue with ongoing catechesis until the age of 17, allowing them to keep growing together within this close-knit group.

Looking Ahead

As a community, we recognise that we are still developing and do not yet have long-established structures in place. What we do have is openness, commitment, and a shared desire to grow together in faith.

Across both First Communion and Bosco Youth, there is a quiet but consistent sense that something meaningful is forming over time—through small steps, regular gatherings, and the relationships being built week by week.
Looking ahead, we hope to continue nurturing this sense of belonging, supporting our young people in their faith journey, and creating more opportunities for them to grow together within the parish.

We would like to thank Jyothi Corea, Gabrielle Dupigny, and Valerie Bingham for generously sharing their insights and for their continued dedication to the children, young people, and families of our community.

Missionaire parochie

Een volgende stap

Gabriella Buirma

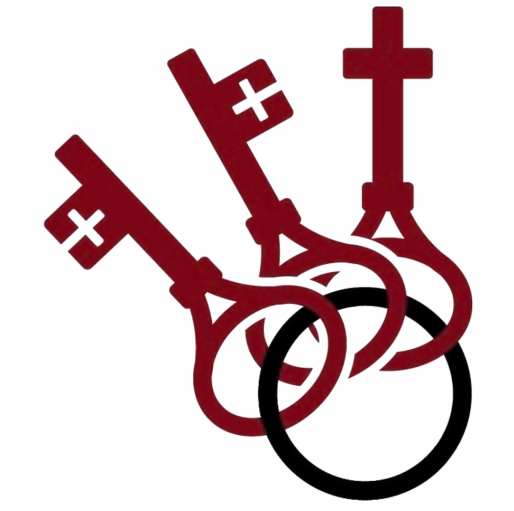
Met een groep uit onze parochie bezochten we op 12 en 13 maart jl. de Conferentie Missionaire Parochie in Veenendaal. Ongeveer 800 personen uit heel Nederland en België waren bijeen om samen te zoeken naar wat ons, individueel en als parochiegemeenschap, verder kan helpen om steeds meer missionair te worden, een opdracht die Jezus zelf aan Zijn leerlingen meegaf: 'Gaat uit over de hele wereld en doopt in de Naam van de Vader, door de Zoon, in de Heilige Geest'.

> *We zijn gewend om snel te beslissen en tot actie over te gaan, zonder goed te toetsen of het echt Gods Wil is waartoe we willen overgaan.*

In eerdere edities van de Sitio schreef Tim Schilling al vaak over het gedachtegoed van de Missionaire Parochie, gebaseerd op Divine Renovation door fr. James Mallon uit Canada, uitgebeeld door de drie sleutels (H. Geest, evangelisatie, beste principes van leiderschap) bijeengehouden aan één ring (gebed en eucharistie).

Wat bij deze laatste Conferentie bijzonder opviel, was de nadruk die Fr James Mallon (weer) legde op het gebed en de eucharistie als fundament van alles. Het gaat niet in eerste instantie om het toepassen van managementprincipes; een misvatting die veel gehoord wordt door sceptici. Het gaat allereerst om het gezamenlijk luisteren naar en volgen van wat de Heilige Geest ingeeft.

Dit is uiteraard makkelijker gezegd dan gedaan. Het vraagt een groeien in een actieve luister- en gebedshouding, van ieder afzonderlijk en van de parochie als geheel. Het is een langdurig proces dat vraagt om cultuurverandering, want de meesten van ons zijn niet zo gewend om bij beslissingen eerst en vooral tijd en ruimte te nemen om eerst te luisteren en te bidden. Eigenlijk zijn we juist veel meer gewend om snel te beslissen en tot actie over te gaan, zonder goed te hebben onderscheiden en te toetsen of het echt Gods Wil is waartoe we willen overgaan.

Is dit principe om eerst te luisteren naar de Heilige Geest niet iets van alle tijden binnen de katholieke Kerk? Staat er niet in Handelingen 15,28: *'De Heilige Geest en wij hebben besloten …'*? Niets nieuws onder de zon dus, doch een aansporing om niet in – goedbedoeld - activisme te vervallen, maar telkens weer opnieuw te onderscheiden en nieuwe plannen te laten rijpen, alleen én met elkaar, om Hem te volgen en niet vooral onze eigen ideeën of verlangens.

Ook de gebedsavond, geleid door Sr Theresa Ann, Dominicanes uit Sittard, volgde deze zelfde lijn. Hoe bijzonder is het, als er in een zaal van bijna 800 mensen een zó serene stilte en merkbare aanwezigheid van de Heer kan heersen. Het Allerheiligste werd uitgesteld en de zuster leidde een Lectio Divina. In de stilte erna werd door de ongeveer tachtig aanwezige priesters, verspreid over de hele zaal, biecht gehoord en bij elke priester stonden en knielden mensen in de rij om aan de beurt te komen.

Ook bij het seminar van Ferdinand Degenfeld, werkzaam voor Divine Renovation, lag de nadruk op de ring, die de drie sleutels van het missionaire gedachtengoed bij elkaar houdt: de eucharistie, het gebed en het luisteren naar de Heilige Geest.
Vele seminars over praktische zaken voldeden verder aan verschillende behoeften van de deelnemers. Op de site van de 'Missionaire Parochie' is hierover na te lezen en zijn opnames te bekijken.

Wat duidelijk werd is dat het gezamenlijk luisteren naar de Heilige Geest niet een kwestie is van 'de meeste stemmen gelden'. Het gaat niet om een soort democratisch principe of een meegaan met de tijdsgeest. Juist om werkelijk de Heer te volgen is een oprecht luisteren nodig, daar de tijd voor nemen en onszelf en elkaar durven bijsturen. Het zou zomaar kunnen dat de Heilige Geest iets heel anders wil dan wat wij zo goed en mooi achten. Daarom is het fijn om dit soort conferenties met velen uit de parochie te kunnen volgen, juist om elkaar te helpen om op de weg van de Heer te blijven voortgaan.

> *Wat duidelijk werd is dat het gezamenlijk luisteren naar de Heilige Geest niet een kwestie is van 'de meeste stemmen gelden'.*

Foto's: Kompasfotografie

Heilige Andreas

De man die het kruis omhelsde

Karsten Setz

Wanneer wij spreken over commitment, over radicale keuze en voorwaarts leven in Gods kracht, dan is er nauwelijks een heilige die dit thema zo treffend belichaamt als de apostel Andreas. Zijn levensverhaal is een verhaal van een mens die stap voor stap dieper wordt getrokken in de navolging van Christus, tot hij uiteindelijk met vreugde het kruis omhelst dat hem de dood brengt.

Het bijzondere aan de roeping van Andreas is dat zij niet in één keer geschiedt. We zien hoe de Heer hem vier maal roept: iedere keer dieper, iedere keer radicaler. De eerste keer is het een uitnodiging om Jezus te leren kennen: Andreas hoort Johannes de Doper zeggen "Zie het Lam Gods" en gaat kijken waar Jezus verblijft. De tweede keer wordt hij geroepen tot vriendschap, wanneer hij getuige is van de wonderbare visvangst. De derde keer roept Christus hem tot leerlingschap: "Volg Mij, Ik zal u vissers van mensen maken." En ten slotte wordt hij geroepen tot het apostelschap zelf.

Dit patroon kunnen we toepassen op iedere gelovige. Commitment groeit. Zij begint met nieuwsgierigheid, verdiept zich in vriendschap, rijpt in navolging en voltooit zich in zending. God dwingt niet; Hij nodigt uit, telkens opnieuw, telkens dieper. En bij iedere stap vraagt Hij hetzelfde: Wil je verder, wil je meer, wil je Mij meer volledig?

> *God dwingt niet; Hij nodigt uit, telkens opnieuw, telkens dieper.*

Het hoogtepunt van Andreas' leven is zijn marteldood. Wanneer de proconsul Aegeus hem dreigt met het kruis, antwoordt Andreas onverschrokken: "Als ik bang zou zijn voor de pijn van het kruis, zou ik de glorie van het kruis niet verkondigen." Maar het is zijn begroeting van het kruis die de kern raakt van wat commitment werkelijk is. Wanneer Andreas het kruis ziet staan dat voor hem is opgericht, roept hij uit:

> *"Wees gegroet, o kruis, geheiligd door het lichaam van Christus en versierd met zijn ledematen als met kostbare edelstenen! Voordat de Heer op u werd verheven, boezemde gij grote vrees in; maar nu trekt gij liefde uit de hemel en wordt gij ontvangen als een zegen. Vol vertrouwen en vreugde kom ik naar u toe. Neem mij weg uit de wereld van de mensen en breng mij terug naar mijn Meester!"*

Spreekt hier een man die het lijden zoekt om het lijden? Of spreekt hier iemand die zo diep in de liefde van Christus is geworteld dat zelfs het kruis hem niet meer afschrikt?

Het kruis lijkt voor Andreas geen einde, maar een doorgang, een deur die de laatste stap vormt op de weg naar zijn Heer.

Twee dagen lang hangt Andreas aan het kruis, levend, en predikt hij voor twintigduizend mensen. Wanneer de menigte zijn bevrijding eist en Aegeus hem wil laten losmaken, weigert Andreas: "Ik zie mijn Koning al op mij wachten." Hij bidt zelfs dat hij niet levend van het kruis mag worden afgenomen.

Dit is radicale commitment in haar zuiverste vorm. Niet krampachtig, niet wanhopig, maar vreugdevol en voorwaarts gericht. Andreas kijkt niet achterom. Hij kijkt naar Christus. En in die blik vindt hij de kracht om vol te houden; een kracht die niet uit zichzelf komt, maar uit Degene die hem heeft geroepen.

Wij worden wellicht niet geroepen tot het martelaarschap van Andreas. Maar wij worden wel geroepen tot dezelfde innerlijke beweging: het loslaten van angst, het vertrouwen op Gods kracht, het stap voor stap voorwaarts gaan op de weg die Hij voor ons heeft bereid. De heilige Andreas leert ons dat commitment geen last is, maar een omhelzing: van het kruis, van Christus, van het leven in overvloed dat Hij ons beloofd heeft. Geloven we in Zijn belofte?

De ziekenzalving

Een bron van kracht

Marian Willems

Je ervaart pijn, machteloosheid, beperking. Bij ziekte en lijden verandert je leven. Soms ben je aangewezen op de hulp van anderen. Dat kan moeilijk te aanvaarden en te dragen zijn. Zelfs al weten we als gelovigen dat er altijd hoop is en dat veel dingen waar we ons druk over maken relatief zijn. Juist op dat kwetsbare punt biedt de Kerk een anker aan: door het sacrament van de ziekenzalving wil God ons kracht, rust en moed geven om ziekte en letsel te dragen, en soms ook om genezing te vinden.

De ziekenzalving heeft als doel een bijzondere genade te verlenen aan iedereen die ernstig ziek is, voor mensen in stervensgevaar of voor wie bijvoorbeeld een gevaarlijke operatie moet ondergaan. Dit geldt ook voor oudere mensen, als zij duidelijk zwakker worden.

Jezus zocht zieken op en genas hen, ook als ze bij hem werden gebracht (Luc. 4,38-40). Zijn leerlingen moesten dat ook doen. (Mc. 16,17-18). De eerste christenen riepen een presbyter als iemand ziek was om “een gebed over de zieke uit te spreken en hem met olie te zalven in de naam van de Heer” (Jak. 5,14-15).

Het medelijden van Christus voor de zieken en de talrijke genezingen van allerlei gebrekkigen zijn een schitterend teken van het feit dat "God genadig heeft neergezien op zijn volk" (Luc. 7,16) en dat het rijk Gods heel nabij is. Christus heeft niet enkel de macht om te genezen, maar ook die om zonden te vergeven: Hij is gekomen om de hele mens naar ziel en lichaam te genezen. Hij is de geneesheer die de zieken nodig hebben. Zijn medelijden met al wie lijden, gaat zo ver dat Hij zich met hen vereenzelvigt: "Ik was ziek en gij hebt mij bezocht" (Mt. 25, 36).

De Barmhartige Samaritaan

Er bestaat een bijbels beeld dat in al zijn diepte het mysterie uitdrukt dat in de ziekenzalving oplicht: het is de parabel van de Barmhartige Samaritaan (Lc. 10, 30-35). Telkens als we dit sacrament vieren komt Jezus, in de persoon van de priester, dicht bij wie lijdt, zwaar ziek is of bejaard.

De parabel zegt dat de barmhartige Samaritaan zorg droeg voor de gekwetste man door olie en wijn op zijn wonden te gieten. De olie doet ons denken aan de olie die elk jaar, tijdens de Chrismamis in de goede week wordt gewijd precies met het oog op de ziekenzalving.

De wijn is het teken van de liefde en van de genade van Christus die voortvloeien uit de gave van zijn leven voor ons en die in al hun rijkdom in het sacramentele leven van de Kerk tot uitdrukking komen. Tenslotte, werd de lijdende mens toevertrouwd aan de waard van de herberg, zodat deze, zonder op kosten te besparen, voor hem zou blijven zorgen. Welnu, wie is deze waard? Dat is de Kerk, de christelijke gemeenschap, wij, aan wie de Heer Jezus elke dag hen toevertrouwt die getroffen worden in geest en lichaam, zodat wij zijn barmhartigheid en redding, zonder mate, over hen kunnen blijven uitstorten." (Ziekenzalving: de ervaring van ziekte en lijden tegen de achtergrond van de barmhartigheid van God - Paus Franciscus - 2014)

Gemeenschap

Lijden kun je als alleen maar negatief zien, maar het krijgt een positieve betekenis en kracht als je het kunt ervaren in verbondenheid met het lijden van Jezus. Geloven doe je niet alleen en ook ziek zijn zou je niet alleen moeten doen.
Het is een van de werken van barmhartigheid om bij zieken op bezoek te gaan en voor ze te bidden. De leden van onze bezoekgroep bezoeken namens onze parochie zieke en aan-huis-gebonden parochianen. Als u ook graag bezoek zou ontvangen, laat het dan gerust weten. (Dit kan via het secretariaat.)

Het kan iemand veel troost geven om het sacrament van de ziekenzalving te ontvangen in aanwezigheid van familie, vrienden en medeparochianen. Ze zijn als het ware afgevaardigden van de gemeenschap van de Kerk, die voor de zieke bidt.

Een parochiaan ontving de ziekenzalving: "Het was voor mij een heilig moment. Het gaf mij rust, troost en nieuwe kracht om alle moeilijke dingen van het ziekzijn beter te kunnen dragen, omdat je door het sacrament sterker ervaart dat je het niet alleen hoeft te dragen."

Sacramentsdag

Onze parochiegemeenschap viert de Eucharistie als een kostbaar moment, een hoogtepunt in de week. De grenzeloze goedheid die Christus ons betoont door zichzelf als voedsel aan ons te geven, maakt ons dankbaar. Op Sacramentsdag uit de Kerk haar dankbaarheid en eerbied voor het Heilig Sacrament. In onze parochie gebeurt dat elk jaar op de 2e donderdag na Pinksteren in een feestelijke viering voor onze oudere parochianen. Dit jaar is dat op 4 juni. Heeft u geen uitnodiging ontvangen, terwijl u wel graag wil komen? Laat het weten via het secretariaat.

Die dag worden de zieken in het bijzonder uitgenodigd om naar de kerk te komen. Tijdens de Eucharistieviering is er gelegenheid om de ziekenzalving te ontvangen.

Ook als u de voorkeur geeft aan een ander moment: aarzel niet om een priester te vragen om de ziekenzalving. Dit kan via het secretariaat.
Laten we zieke en lijdende mensen in onze omgeving dragen in gebed en hen wijzen op deze bron van kracht die de kerk wil aanreiken.

Bronnen: Twitteren met God – Michel Remery, Catechismus van de Katholieke Kerk

Missie & Ontwikkeling

Dankbaarheid

Maarten As

Missie & Ontwikkeling heeft het laatste jaar mooie acties gekend met heel mooie opbrengsten waar we heel veel mensen in het armste deel van de wereld mee hebben kunnen helpen. Ongelofelijk wat wij tezamen allemaal bij elkaar hebben kunnen brengen. Er is ons dan ook dankbaarheid betoond uit al die delen van de wereld die we geholpen hebben, te weten:

Dankbaarheid van **Pater Piet Hooijschuur.** Zo schrijft hij hoe blij hij is met al onze gaven en hoe dankbaar hij steeds weer is met de voortdurende aandacht die St Noa's Family nabij Kampala voortdurend vanuit onze parochie ontvangt voor al die jonge daklozen die daar een onderkomen vinden en daardoor echte levenskansen krijgen.

Dankbaarheid van **Broeder Jan Maria** uit de Filipijnen die we met wereldmissiedag een mooie gift hebben kunnen schenken ten behoeve van het onderrichten en opleiden van jonge mensen aldaar in het kader van vorming met betrekking tot 'De Theologie van Het Lichaam'.

Dankbaarheid vanuit **PPK Destiny**: waar we de laatste adventsactie voor organiseerden, die jonge mensen en kansarme vluchtelingen een echt bestaan in Maleisië weten te geven door opvang, voeding en onderwijs.
Toen we ons geld overmaakten meldde Irene Benjamin / Dawson ons, op wat voor een fantastisch moment onze bijdrage binnen kwam. Hun bankrekening was juist helemaal leeg en ze hadden rekeningen van studiematerialen, leermiddelen en klasinrichtingen te betalen, Het was zo'n mooi bedrag op het juiste moment. "God is goed", schreef ze. Ze zag daarin Gods voorzienigheid.

Dankbaarheid vanuit **Priester Aufbildungshilfe**: voor het fantastische bedrag van €8.000,= dat onze laatste vastenactie heeft opgebracht om Priesterstudent Brian uit Kenia in Rome zijn Priesteropleiding te ondersteunen. Ze zijn heel blij dat wij juist nu, in deze moeilijke en onzekere tijden, toch dit geweldige bedrag als parochie bij elkaar hebben kunnen brengen, opdat Brian een toekomstig waardevol priester voor de kerk in Kenia mag zijn.

Dankbaarheid van **De Zusters van Onze Lieve Vrouwe van Armenië**: Zuster Narine schrijft dat ze parochie Gerardus Majella heel dankbaar is voor de €1.680,= die we hadden overgemaakt begin dit jaar. Dit geld kwam uit de tot en met 2025 overgemaakte gelden aan het "Fonds Zuster Arousiag". Er zijn parochianen die maandelijks een klein bedrag storten op onze Missie en Ontwikkelingsrekening onder de vermelding "Fonds Zuster Arousiag". Deze gelden gebruiken de zusters dan weer voor de kinderen en de kampen in Armenië. Elke euro is daar zeer welkom.

Kijken we nu weer vooruit: Missie & Ontwikkeling probeert af te wisselen tussen de verschillende projecten en collectes, maar wil ook bestaande programma's en organisaties blijven steunen als die dat nodig blijken te hebben. We laten onze vrienden uit het verleden niet in de steek en we verliezen ze niet uit het oog. Ook blijven we voortdurend in gebed en vragen Gods Geest om ons mensen te steunen en inspireren in het maken van keuzes om het leed in het armste deel van de wereld te verzachten door een juiste keuze en inzet aan onze zijde.
U kunt hierin een waardevolle bijdrage leveren door ons bij te staan met uw gebed.

Namens Missie & Ontwikkeling
Maarten As

Op zomerkamp!

Hoe leuk is het om in de vakantie te groeien in je geloof en tegelijk een supergezellige en sportieve week te hebben met vrienden??

Zomerkampen St. Jozef
'Onder Zijn vleugels'

Vier verschillende kampen voor jongens en meisjes van 7-12 en 13-18 jaar in Sittard van 10 t/m 14 augustus.

Inschrijven vóór 1 juli

Zomerkampen Emmanuel
'Hier ben ik!'

kamp 1: 25 - 30 juli 2026
kamp 2: 8 - 13 augustus 2026
Voor kinderen van 8 t/m 12 jaar in Helvoirt

Zomerkampen bisdom Utrecht

Van 1 t/m 6 augustus in Haarle

'Beloofd is beloofd!'
kinderkamp van 7 t/m 12 jaar

'Reis door de tijd'
tienerkamp van 13 t/m 16 jaar
Inschrijven vóór 30 juni

Wil je op de maillijst voor activiteiten voor gezinnen? Stuur een berichtje aan Marieke Goes goesklein@gmail.com
Ook kan je lid worden van de Gezinnen-app via de Whatsapp community van onze parochie.

The next step

"Uw Woord is een lamp op mijn voet en een licht op mijn pad."
Psalm 119

Opdracht: Zet jouw volgende stap met Jezus
Kies één ding dat jij deze week wilt doen als next step met Jezus.
Voorbeelden:
Ik help iemand zonder dat hij of zij het vraagt.
Ik bid 's avonds voor iemand die het moeilijk heeft.
Ik maak een tekening voor iemand die eenzaam is.
Ik zeg iets liefs tegen iemand die dat nodig heeft.
Mijn next step:

_____

Woordzoeker

i	i	z	i	m	z	p	i	e	d	b	g	r	u	z
q	v	o	r	m	s	e	l	c	c	h	o	i	j	b
e	b	m	f	l	x	z	y	y	u	p	m	i	w	o
c	k	e	v	u	c	o	m	m	u	n	i	e	j	j
f	o	r	y	w	v	m	h	o	y	w	t	c	x	g
t	h	m	g	e	m	e	e	n	s	c	h	a	p	k
b	r	c	m	l	b	r	i	t	x	k	l	o	a	g
m	i	s	s	i	e	k	l	s	n	v	s	o	r	x
l	t	g	q	y	t	a	i	p	t	z	x	i	o	k
e	l	l	e	p	o	m	g	a	n	y	q	h	c	u
p	t	z	q	e	a	p	e	n	w	e	t	y	h	u
t	a	u	g	u	s	t	i	n	u	s	y	b	i	t
b	x	e	b	a	v	t	s	i	t	j	f	s	e	o
x	w	y	q	l	e	r	m	n	o	j	b	f	f	d
p	a	z	n	a	v	o	l	g	i	n	g	w	l	k

augustinus
commitment
communie
geest
gemeenschap
heilige
missie
navolging
ontspanning
parochie
vormsel
zomer
zomerkamp

Uitdaging: kun jij de woorden van de woordzoeker ook terugvinden in de Sitio?

Fijne vakantie!